

mig i det, for det har jeg fuld respekt for. Men her i landet har vi altså et demokrati, der i høj grad bygger på, at det er flertallet, der afgør sagerne, men med respekt for mindretallene – sådan at forstå, at hvis man kan opnå nogle kompromiser i nogle sager ved at give lidt her og tage lidt der, gør man det – og det synes jeg er en god ting.

Med hensyn til tamilsagen ønsker jeg ikke at komme ind på den her i dag. Det er en sag, der er afsluttet for længst. Den blev undersøgt til bunds, og den fik ulykkelige følger for mange mennesker, så jeg synes ikke, det er en sag, der skal køre videre. Nu kører vi alene i nutiden, og her vil Dansk Folkeparti ikke kunne støtte, at det aktuelle forslag gennemføres.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det var sådan set ikke et forsøg på at genoptage indholdet af tamilsagen, men den er bare et godt billede på, at hvis man er i en situation, hvor flertallet bestemmer, at noget ikke skal frem, kan flertallet gøre det.

Der var et flertal, der ikke ønskede tamilsagen belyst, og det var kun, fordi det flertal smuldrede, at den blev det. Men hvis det flertal nu var forblevet intakt, ville tamilsagen aldrig være blevet undersøgt, så er det ikke lidt betænkeligt, at fordi man udgør et flertal, kan man bare skubbe noget til side uden at få det undersøgt? Er det ikke fair nok, at et flertal skal administrere landets love på en sådan måde, at det også kan tåle at blive kontrolleret ved en uvildig undersøgelse?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jo, det kan da være meget rigtigt. Men må jeg erindre hr. Ole Sohn om – for nu at springe væk fra tamilsagen – at Dansk Folkeparti sammen med hr. Ole Sohns parti, Socialdemokratiet og Enhedslisten osv. har været med til at lægge stemmer til en undersøgelse af Farumsagen. Undersøgelsen pågår i denne stund, hvor jeg står her på talerstolen, og det vil formentlig vare en rum tid, inden den er afsluttet, også fordi alle retssagerne mod den tidligere borgmester skal gennemføres, inden kommissionen gør sit arbejde færdigt.

Vi fandt, at det i den sag var utrolig vigtigt, at hver en sten blev vendt. Men vi mener, at hver en sten er blevet vendt i Muhammedsagen, fordi alt det, som den siddende regering har følt skul-

le frigives, også er blevet frigivet, og hvad er det så, man vil mere? Jeg savner virkelig oplysning om, hvad det er, man vil have en sådan undersøgelseskommission til at undersøge, for regeringen har jo frigivet alt, hvad der skal frigives, både til borgerne, til de politiske partier og til Det Udenrigspolitiske Nævn, og hvad ved jeg. Hele vejen igennem er alt frigivet, så jeg synes, det er en strid om ord.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når man hører så vel justitsministeren som Dansk Folkepartis ordfører, kunne det lyde, som om vi her i Folketinget får en saglig udredning af enhver oplysning og af hele sagsmapper under vidnepligt og dokumentafleveringspligt osv. Men det er jo slet, slet ikke tilfældet, og jeg synes faktisk, det er vildledning af offentligheden at lade, som om det forholder sig således.

Vi har netop som forslagsstillere ønsket, at alt kan blive afdækket i nogle af disse meget væsentlige sager, hvor der både kan være nogle forskellige politiske vurderinger og i meget høj grad også nogle forskellige interesser i at foretage en afdækning af, hvad en regering har gjort sig ansvarlig for ved at handle på en fejlagtig måde. Det er naturligvis nogle forskellige politiske interesser, der afgør, om man ønsker tingene afdækket eller ej, men at få dem undersøgt sagligt og uvildigt er da forhåbentlig også efter hr. Poul Nødgaards opfattelse det mest tilfredsstillende.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Taletiden er fortsat kun 1 minut. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg betragter det nærmest som et langt foredrag, som jeg lyttede til med interesse, men lige til sidst var der et eller andet, der kunne tendere en form for et lille spørgsmål.

Selvfølgelig er vi i Dansk Folkeparti optaget af, at alt bliver grundigt undersøgt, og det mener vi bare det er blevet. Vi har en ansvarlig regering, og sagen om hele Muhammedshowet ligger i Det Udenrigspolitiske Nævn, som kan indkalde den ene minister efter den anden og bede om det ene og det andet. Man får de oplysninger, som regeringen mener er acceptabelt at give dem, der spørger. Så enkelt er det.